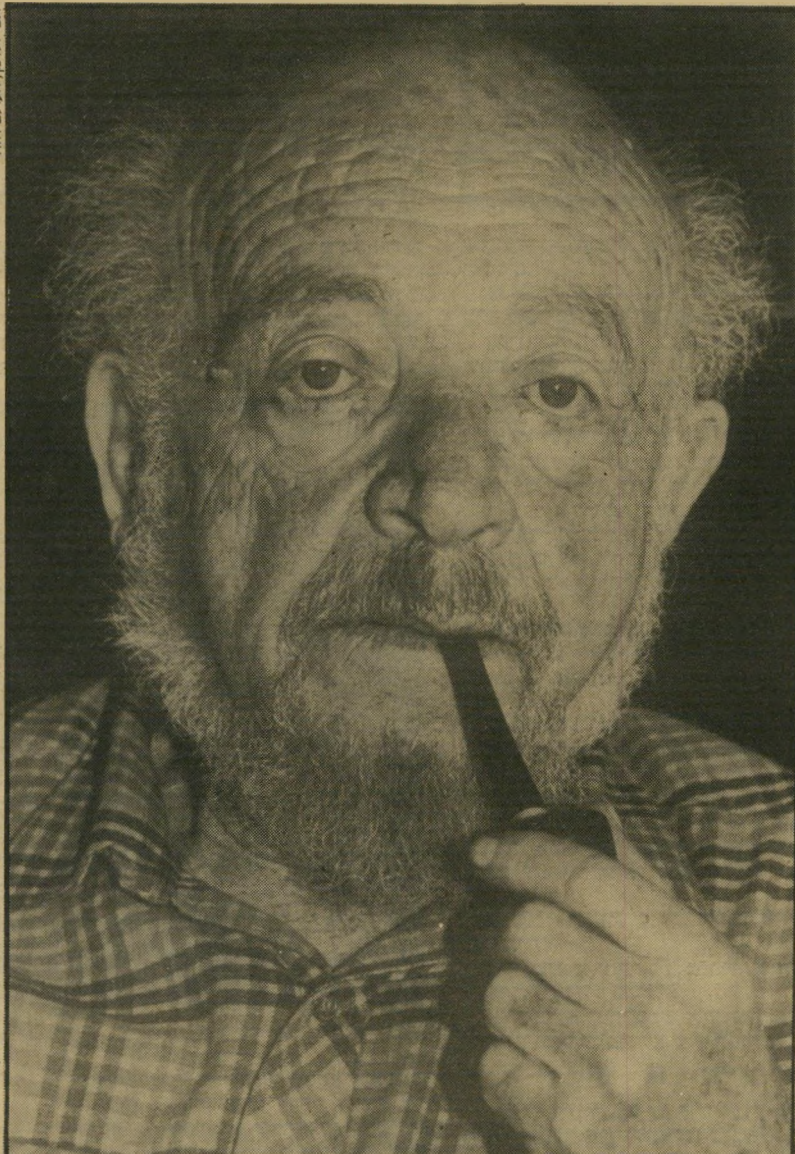

יהושע בר-יוסף מספר על ילדותו, תהליך ההתבגרות שלו, יחסיו עם נשים, דעתו על ס' יזהר, יתם ראובני, נתן זך ופליציה לנגר, מסביב מדוע הוא נץ ופוסל יחס מוסרי לערבים

אבי ולמן, העולם הזה

ריאיון יוסי עין-דור

„למדינה צריך
שהיה רק
15 אחוז
ציביון
דתי.“

„זה שהשתנה
אצלי מושג העולם
לא הפריע
לי לחבוש
שטריימל.“

„השכלתי
הרעמית
היא ארבע
שנות לימוד
בלבד.“

„בעיניי גוי,
לא המציאו
משהו
יותר טוב
מזין.“

„יש דחיים שאצלם
היצד המיני
הוא עיקר
בחייהם, למרות
כל האידיאולוגיות.“

„אצל יזהר אין
דמות אחת אמינה,
אין בני-אדם,
הוא מצץ את
הדמויות מהאצבע.“

„איזה אור לגויים?

קדחת! מזמן לא!

ב-1917 החליטה אמו לנסוע למישפחה בהונגריה, כדי להתאושש מהרעב ששרר בארץ. בסיפור „בין צפת לירושלים“ מביא בר-יוסף את זיכרונותיו מהרכבת שהובילה אותם לטרנסילבניה, בגבול הונגריה-רומניה. נסיעה לכמה חודשי הבראה הסתכנה ב-13 שנה. ב-1930 חזרה המישפחה ארצה. בר-יוסף קיבל חינוך דתי-חרדי, למד בחדר ובישיבה של נטורי-קרתא בירושלים. הוא למד בישיבה של חסידי גור.

לצרכיו. הוא נישא לאשה בשנות ה-30 לחייה. מנישואין אלה נולדו לו ארבעה ילדים. כשנפטר, השאיר אחריו עשרות מיוצאי-חלציו. ב-1916 כשהרעב והעוני פקדו את הארץ, פרצה מגפת-הטיפוס. אביו, שהיה אז בן 25, נפטר. בר-יוסף נישאר יתום כשהוא בן 4, ולו עוד אח בן שנה. מקהילת צפת הגדולה, שמנתה 14 אלף נפש, נפטרו 2500.

לקהילה הקוראים היתה רק לפני שנים אחדות, כשפירסם את סיפורו שהיה לרב-מכר, „אפיקורס בעל-כורחו“. הרבה ארו-טיקה יש בספריו, תמימות חושנית כשל נער מתבגר. בר-יוסף נולד בצפת ב-1912. אמו היתה בת צפת, אביו בן ירושלים. דור חמישי בארץ. בשנות ה-70 של המאה שעברה עלה סבו ארצה מגאליציה, כשהוא בן 80. הוא בא למות בארץ. כשהגיע לירושלים שוכנע לקחת לו אשה כדי שתטפל בו ותדאג

כזה וחו של היחיד היוצא למלחמה נגד העולם כולו הוא בהיעדר כו-חו, כותב הסופר יהושע בר-יוסף בסיפור „סיפורו של אדם רעב“, שראה אור באח-רונה. כזה היה בר-יוסף. יחיד שנלחם בעולם שבו חי, עולם חרדי שתחילתו בצפת וירושלים של המאה שעברה. בר-יוסף פרץ את החומה – „התפקר“, בלשון החרדים. עד עתה כתב עשרות ספרים, מסות, מאמרים וסיפורים. אולם פריצתו הגדולה